

На нашу думку, спроба розширення існуючого переліку сфер застосування державно-приватного партнерства має стати позитивним зрушенням на шляху до взаємодії держави з приватним партнером [4].

Таким чином, сьогодні є важливим усунення протиріччя між Законом України «Про державно-приватне партнерство» та іншими спеціальними законами та нормативно-правовими актами, які регулюють порядок укладання договорів в рамках державно-приватного партнерства в різних сферах економіки. Також, спроба розширення сфер застосування державно-приватного партнерства має стати важливим кроком щодо впровадження партнерства між державою та бізнесом.

Література

1. Закон України «Про державно-приватне партнерство» від 16.10.2012 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2404-17/ed20100701>
2. Розпорядження від 31 жовтня 2011 р. N 1164-р Київ Про схвалення Концепції Загальнодержавної програми "Здоров'я 2020: український вимір" <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1164-2011-%D1%80>
3. Земельний вісник України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: - <http://zemvisnuk.com.ua/page/zakoni>– Загол. з екрану.
4. Коляда Т.А. Перспективні сфери застосування державно-приватного партнерства в Україні [Текст] / Т. А. Коляда // Молодий вчений. – 2016. – №12. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://molodyvcheny.in.ua/files/journal/2016/12.1/137.pdf>

ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО В ГАЛУЗІ ТУРИЗМУ ЯК СПОСІБ ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМ ТРАНСКОРДОННОГО СПІВРОБІТНИЦТВА

Т. А. КОЛЯДА, канд. юрид. наук, доц.,
доц. кафедри правового забезпечення господарської діяльності
А. Р. ШЕВЧЕНКО студ.
*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

Всі держави світу, незважаючи на те, на якому рівні фінансового становлення вони не перебували, не мають можливість стабільно розвиватися

за межами світового господарства, у відсутності низького рівня фінансових зв'язків з іншими державами світу.

Україна вже двадцять років, як стала функціональним учасником європейських інтеграційних процесів. У свою чергу це зумовлює існування єдиних кордонів з державами, які вже стали членами Європейського Союзу. У передових соціополітичних і фінансових умовах більш ефективним маршрутом вирішення єдиних проблем становлення вигідних контактів між сусідніми державами є транскордонне співробітництво.

Зараз, незважаючи на відносно довгий час функціонування транскордонних відносин, є чимало проблем і відкритих питань, які стримують формування добросусідських відносин між громадами й владою. Для вирішення проблеми транскордонного співробітництва необхідно активний розвиток в області туризму.

Туризм вважається багатосторонньої діяльністю. Головні складові туризму: інфраструктура, якість продукції й послуг, стан навколишнього середовища, гостинність, компетентність персоналу, транспорт, розвиток бізнесу, свобода перетину кордонів, дієва система управління і забезпечення безпеки мандрівників.

На жаль, економічний потенціал туризму використовується не в повному обсязі в Україні. Однак, є проблеми, які пов'язані з неконтрольованим розвитком туризму: тиск на природне середовище, велике перенаселення європейських центрів і перевантаження головних місць туристичного інтересу та історичних пам'яток, не захищені берегові ділянки, перевантаження транспортної інфраструктури, сфер послуг, підвищений попит на водні й енергетичні ресурси.

Нарівні з причинами, які сприяють суспільно-фінансовому розвитку регіонів України під час транскордонного співробітництва, експерти виділяють об'єктивні труднощі на даному шляху, які ніяк не вирішено, а конкретно стосується таких питань:

- відсутність стабільного економічного зростання країни;
- вирішення соціальних проблем, виховання патріотизму, підвищення іміджу країни;
- недостатній рівень становлення виробничої та комунальної інфраструктури окремих невеликих міст і сільських прикордонних земель;

- нестача грошових коштів у держави, що зумовлює невисоку заробітну плату і якість життя населення, високий рівень незаконної міжнародної трудової міграції;

- нестача успішного партнерства;
- неефективне формування туризму.

Державно-приватне партнерство в сфері туризму має можливість існувати як система юридично відносин.

В результаті такого партнерства: держава отримає доступ до нових джерел капіталу, прискорення розвитку активів інфраструктури, поліпшення сервісного обслуговування, доступ до навичок планування, додаткові вигоди від розвитку транскордонного співробітництва, доступ до нових ринків, можливість підвищення професійного рівня.

ЗАСТОСУВАННЯ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА НА МІСЦЕВОМУ РІВНІ

Н. В. ІВАСІШИНА, ст. викл.

А. О. ГРИГОРАЩУК, студ.

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

Трактування сутності державно-приватного партнерства дає змогу його ідентифікувати як співробітництво між державою, територіальними громадами в особі відповідних державних органів влади й органів місцевого самоврядування (державними партнерами) та юридичними особами, крім державних і комунальних підприємств, або фізичними особами – підприємцями (приватними партнерами), що здійснюється на основі договору в порядку, встановленому Законом України "Про державно-приватне партнерство". При цьому його основні ознаки схематично зображені на рис. 1.

Дана форма взаємодії бізнесу і влади може застосовуватися в таких сферах: пошук, розвідка родовищ корисних копалин та їх видобування; виробництво, транспортування і постачання тепла та розподіл і постачання природного газу; будівництво й експлуатація доріг, залізниць, мостів, тунелів і метрополітенів, морських і річкових портів та їх інфраструктури;